BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 U 021228 25 U
Novi Travnik, 31.08.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sutkinja Aide Pezer-Alić kao predsjednice vijeća, te Vesne Vujica i Lazarele Porić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Dujo, u upravnom sporu po tužbi tužitelja A. V. iz T., … zastupan po punomoćniku Mirzi Lepir, advokatu iz Travnika protiv tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo radi poništenja rješenja tuženog broj: 07-27-8-440/25 od 25.07.2025. godine u upravnoj stvari ispravke greške u katastru, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 31.08.2026. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neutemeljena.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.120,00 KM, odbija se kao neutemeljen.

Zahtjev zainteresiranog lica za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.120,00 KM, se odbacuje kao preuranjen.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog organa uprave koje je bliže označeno u uvodu presude poništeno je rješenje Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinsko-pravne poslove Općine Travnik broj: 04-30-590/21-5 od 05.02.2025. godine i predmet je vraćen prvostupanjskom organu na ponovni postupak i odlučivanje, a kojim rješenjem je usvojen zahtjev tužitelja u predmetu-zahtjevu za otklanjanje greške u katastarskom operatu Općine Travnik, koja je nastala pogrešnim provođenjem notarski sačinjenog kupoprodajnog ugovora broj: OPU-IP-565/2014, zaključenog između posjednika prodavca P. J. i kupca A. V. za k.p. broj: 1289/5 zv. „Voćnjak“ njiva 6. Klase u površini od 1170 m2.

Blagovremeno podnesenom tužbom dana 10.09.2025. godine, tužitelj prvenstveno prigovara da se ovaj upravni postupak vodi od 2021. godine, te da je jasno vidljivo da je došlo do greške u katastarskom operatu Općine Travnik prilikom provođenja kupoprodajnog ugovora broj: OPU-IP-565/2014 zaključenog između savjesnog posjednika prodavca B. J. i savjesnog kupca A. V. na zemljištu označenom kao k.p. broj: 1289/5 zv. Voćnjak njiva 6. klase površine 1170m2, gdje već tri puta tuženi vraća predmetnu stvar prvostupanjskom organu na ponovno odlučivanje, a da je tuženi bio u obvezi i morao da konačno odluči već u drugom odlučivanju po istoj pravnoj stvari, čime je „izvršio“ povrede Zakona o upravnom postupku. Prema tužitelju, prvostupanjski organ donosi rješenja u skladu sa zakonskim normama i propisima, te je prvostupanjski organ uvidio da su nastale povrede u smislu pogrešnog upisa nesavjesnog posjednika, a ne savjesnog posjednika tužitelja, gdje se jasno vidi iz

ugovora o kupoprodaji, te pravnog slijeda kronologije i načina sačinjavanja ugovora o kupoprodaji i knjiženja u katastarskom operatu. U tužbi se potom navodi da je tuženi povrijedio odredbu članka 9. Zakona o upravnom postupku, te da stoga nisu ispravno utvrdili činjenično stanje, te da se u konkretnom radi o odugovlačenju postupka, jer se postavlja pitanje zašto tuženi nije konačno odlučio u ovoj upravnoj stvari, a ne da po treći put vraća predmet prvostupanjskom organu, pa se predlaže da ovaj sud okonča postupak na način da uvaži tužbu tužitelja kao pravno osnovanu, pravilno riješi o zahtjevu tužitelja, preispita sve materijalne dokaze, te donese presudu u skladu sa zakonima i svojim mišljenjem.

U odgovoru na tužbu tužena svojim podneskom broj: 07-27-8-440/25 od 20.10.2025. godine predlaže da se predmetna tužba odbije kao neutemeljena, kao i da tuženi ostaje pri razlozima iznesenim u pobijanom rješenju od 25.07.2025. godine.

Odgovor na tužbu dao je i M. D. kao zainteresirano lice i to putem punomoćnice Hane Kukić, advokata iz Travnika u kojem se navodi da se prvostupanjski organ oglušio na upute tužene kao drugostupanjskog organa iako je pozvao stranke ponovno na usmenu raspravu dana 28.11.2024. godine na kojoj je punomoćnica tužitelja izjavila da je nesporno utvrđeno da je nastala greška u katastarskom operatu, te da smatra da bi Općina Travnik trebala obeštetiti tužitelja, u kojem slučaju bi M.D. ostao u posjedu sporne parcele. Prema navodima u odgovoru na tužbu, tuženi nije povrijedio odredbe upravnog postupka, nego upravo suprotno, ukinuo je odluke prvostupanjskog organa koji je načinio povrede Zakona o upravnom postupku, posebno zanemarujući konačnost rješenja i upisa E. G. i M. D., sa zaključkom da se ne može brisanje konačnog rješenja nazvati otklanjanjem tehničke greške, a zatim takvo nezakonito isknjiženje posjeda savjesnog lica pravdati člankom 56. Zakona o premjeru i katastru zemljišta.

Nakon što je sud sukladno odredbi članka 34. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, ispitao zakonitost pobijanog upravnog akta u granicama razloga iz tužbe odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Tužba nije utemeljena.

Prema stanju spisa predmeta proizlazi, da je u ponovnom postupku rješenjem Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinsko-prave poslove Općine Travnik broj: 04-30-590/21-5 od 05.02.2025. godine usvojen zahtjev tužitelja u predmetu – zahtjevu za otklanjanje greške u katastarskom operatu Općine Travnik, koja je nastala pogrešnim provođenjem notarski obrađenog ugovora broj: OPU-IP-565/2014 zaključenog između prodavca P. J. i tužitelja kao kupca i to k.p. broj: 1289/5 zv. „Voćnjak“ njiva 6. Klase u površini od 1170 m2, na način da je predmetna k.p. broj: 1289/5 upisana u posjedovni list broj: 1805 KO … u posjed H. J., a ne u posjedovni list broj: 1807 KO … kao kupca i vlasnika tužitelja. Istim rješenjem naloženo je Odsjeku za katastar da otkloni grešku tako da zemljište označeno kao k.p. broj: 1298/5 u površini od 1170 m2 koja je trenutno upisana u PL broj:2111 KO … kao posjed M. D. sa dijelom 1/1, isknjiži iz posjeda M. D. i istu uknjiži u posjed tužitelja sa dijelom 1/1.

Nezadovoljan navedenim prvostupanjskim rješenjem M. D. kao zainteresirano lice je putem punomoćnice, Hane Kukić advokata iz Travnika izjavio žalbu nakon čega je odlučujući o žalbi izjavljenoj protiv navedenog prvostupanjskog rješenja tuženi žalbu

uvažio i prvostupanjsko rješenje poništio i predmet vratio tom organu na ponovni postupak i odlučivanje, primjenom odredbe iz članka 239. stavak 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/98 i 48/99).

Navedenom zakonskom odredbom propisano je da ako drugostupanjski organ utvrdi da će nedostatke prvostupanjskog postupka brže i efikasnije otkloniti prvostupanjski organ, on će svojim rješenjem poništiti prvostupanjsko rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom organu na ponovni postupak. U tom slučaju drugostupanjski organ je dužan svojim rješenjem da ukaže prvostupanjskom organu u kom pogledu treba upotpuniti postupak, a prvostupanjski organ je dužan u svemu da postupi po drugostupanjskom rješenju i bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema predmeta, da donese novo rješenje. Protiv novog rješenja stranka ima pravo žalbe. Imajući u vidu navedenu odredbu proizlazi, da je tuženi organ upravo to učinio, zbog čega se osporeno rješenje pokazuje pravilnim i zakonitim. Pri tome je tuženi u obrazloženju osporenog rješenja ukazao da prvostupanjsko rješenje nije obrazloženo, niti da je prvostupanjski organ dobio suglasnost da se greška u katastarskom operatu ispravi, te da je isto nezakonito i nepravilno jer je suprotno osnovnim načelima upravnog postupka i to načelu zakonitosti, načelu materijalne istine i slobodne ocjene dokaza sadržanih u članku 4. i 9., a u vezi sa člankom 7. Zakona o upravnom postupku, smatrajući da se prvostupanjskim rješenjem oduzima pravo posjeda i nanosi materijalna šteta M. D. kao svjesnom kupcu koji je upisan kao takav i koji upis je konačan, prema valjanom pravnom osnovu.

Naime iz stanja spisa proizlazi da je upravni postupak pokrenut po zahtjevu tužitelja od 19.11.2021. godine za ispravku greške u katastarskom operatu, a koja je nastala pogrešnim provođenjem notarski obrađenog kupoprodajno ugovora broj: OPU-IP-565/2014 zaključenog između prodavca P. J. i tužitelja kao kupca i to predmet prodaje k.p. broj: 1289/5 zv. „Voćnjak“ njiva 6. Klase u površini od 1170 m2. Iz kronologije upisa u katastarski operat prvostupanjskog organa broj: 04.30-546/2021 od 03.11.2021. godine se utvrđuje da je sporna k.p. broj: 1289/5 u površini od 1170 m2 prvobitno bila u posjedu P. J. sa dijelom 1/1, da je provedbom notarski obrađenog kupoprodajnog ugovora broj: OPU-IP 565/2014 od 11.02.2014. godine zaključenim između prodavca P. J. i tužitelja kao kupca parcela označena kao k.p. broj:1289/5 upisana kao posjed H. J. sa dijelom 1/1, dakle umjesto da je upisana na tužitelja sa dijelom 1/1. Nadalje, notarski obrađenim kupoprodajnim ugovorom broj: OPU-IP-243/2017 od 11.04.2017. godine zaključenim između H. J. kao prodavca i E. G. kao kupca parcela broj: 1289/5 koja je bila u posjedu H. I. prelazi u posjed E. G. sa dijelom 1/1, te na koncu predmetna parcela je bila i predmet notarski obrađenog kupoprodajnog ugovora broj: OPU-IP 218/2020 od 20.03.2020 zaključenog između E. G. kao prodavca i M. D. kao kupca na način da E. G. prodaje k.p. broj: 1289/5 u površini od 1170 m2 kupcu M. D. sa dijelom 1/1, a koji ugovor je i proveden u katastarskom operatu na temelju valjanog pravnog osnova i nakon plaćenog poreza na promet nekretninama, te je M. D. u posjedu predmetne parcele od 18.05.2020. godine.

Prvostupanjski organ potpuno zanemaruje upute tuženog, pa tako zanemaruje konačno pravomoćno rješenje Općine Travnik, Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinsko-pravne poslove broj: 004-30-501/20-2 od 18.05.2020. godine po kojem je M. D. upisao svoje pravo posjeda u javne knjige, a predmetno rješenje je postalo pravomoćno i na isto nikada nisu ulagani pravni lijekovi.

Točno je da je nastupila greška prilikom provedbe kupoprodajnog ugovora broj: OPU-IP 565/2014 od 11.02.2014. godine zaključenim između prodavca P. J. i tužitelja kao kupca kojom prilikom je k.p. broj: 1289/5 umjesto na kupca A. V., upisana na H. J. sa dijelom 1/1, međutim tuženi pravilno navodi da za tehničku grešku ne može odgovarati treće lice u konkretnom M. D. koji je predmetnu nekretninu kupio od E.G., a da se prvostupanjskim rješenjem upravo to čini, odnosno M. D. se oduzima pravo posjeda i nanosi materijalna šteta i to kao savjesnom kupcu koji je upisan u katastarski operat i koji upis je konačan prema ugovoru broj: OPU_IP-218/2020 od 20.03.2020. godine i ne može se donijeti odluka o brisanju njegovog posjeda kako to čini prvostupanjski organ, niti M. D. može biti odgovoran za eventualne greške trećih lica ili službenih organa. Osim toga iz stanja spisa jasno proizlazi da M. D. nije mogao znati da tužitelj ima bilo kakva prava na k,p. broj: 1289/5, a sve iz razloga što je predmetna parcela prvo upisana na H. J., koji je predmetnu parcelu prodao E. G., a on M. D.

Ovaj sud primjećuje da je postupanje organa uprave u ovoj upravnoj stvari suprotno svim načelima upravnog postupka i samim smislom upravnog postupka, pa tako prvostupanjski organ unazad pet godina ne postupa prema uputama tuženog, a koje postupanje podliježe odredbi članka 298. stavak 1. točka 11. Zakona o upravnom postupku, na koje ga tuženi čak ni ne upozorava, te ujedno ne pokušavaju ni iznaći rješenje za tužitelja koji je očigledno oštećen, posebno imajući u vidu da je punomoćnica tužitelja bila spremna s obzirom na trenutno stanje da Općina Travnik obešteti tužitelja, a što se utvrđuje uvidom u Zapisnik o održanoj javnoj raspravi brojem 04-30-590/21 od 28.11.2024. godine. Slijedom navedenog ovakvim postupanjem su organi uprave doveli do toga da ovaj upravni postupak traje već pet godine, da prvostupanjski organ ne postupa po uputama tuženog, pa je stoga drugostupanjski organ bio u obvezi da novčano kazni prvostupanjski organ radi takvog postupanja kako je to i propisano odredbom članka 298. stavak 1. točka 11. Zakona o upravnom postupku, a potom da sam riješi upravnu stvar u meritumu.

Stoga je i po ocjeni ovog suda tuženi organ na str. 3. obrazloženja osporenog rješenja takvo postupanje prvostupanjskog organa pravilno ocijenio, protivno osnovnim pravilima upravnog postupka, osobito iz razloga što se u konkretnom slučaju radi o rješavanju u ponovljenom postupku, što je razlog za poništenje prvostupanjskog akta i vraćanje predmeta na ponovno rješavanje, sve u skladu s odredbom članka 239. stavak 2. Zakona o upravnom postupku.

Naime, odredbom članka 239. stavak 1. Zakona o upravnom postupku propisano je da ako drugostupanjski organ utvrdi da su u prvostupanjskom postupku činjenice nepotpuno ili pogrešno utvrđene, da se u postupku nije vodilo računa o pravilima postupka koja bi bila od uticaja na rješenje stvari ili da je dispozitiv pobijanog rješenja nejasan ili je u proturječnosti s obrazloženjem, on će upotpuniti postupak i otkloniti izložene nedostatke, bilo sam bilo preko prvostupanjskog organa ili kog drugog zamoljenog organa, a ti organi su dužni postupiti po traženju drugostupanjskog organa. Stavkom 2. istog članka propisano je da ako drugostupanjski organ utvrdi da će nedostatke prvostupanjskog postupka brže i ekonomičnije otkloniti prvostupanjski organ, on će svojim rješenjem poništiti prvostupanjsko rješenje i vratiti predmet prvostupanjskom organu na ponovni postupak. U tom slučaju drugostupanjski organ je dužan svojim rješenjem da ukaže prvostupanjskom organu u kom pogledu treba upotpuniti postupak, a prvostupanjski organ je dužan u svemu da postupi po

drugostupanjskom rješenju i bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema predmeta, da donese novo rješenje. Protiv novog rješenja stranka ima pravo žalbe.

Imajući u vidu navedeno tuženi organ pravilno je postupio kada je temeljem odredbe članka 239. stavak 2. Zakona o upravnom postupku pobijano prvostupanjsko rješenje poništio i predmet vratio prvostupanjskom organu na ponovni postupak, uz obvezujuću uputu da postupi u skladu sa iznesenim primjedbama i uputama datim u pobijanom drugostupanjskom rješenju, kao i ranijim drugostupanjskim rješenjem u ovoj stvari, te utvrdi sve relevantne činjenice ukazujući mu na odredbu članka 267. stavak 7. Zakona o upravnom postupku kojim je propisano da nakon isteka roka od pet godina od dana kada je rješenje postalo izvršno, ne može se tražiti njegovo izvršenje, te nakon toga pravilnom primjenom odgovarajućih odredaba materijalnog propisa, uz dosljedno poštivanje pravila postupka, u ovoj stvari ponovo odlučiti, a za svoju odluku dati valjane razloge.

Zbog svega navedenog, ovaj sud je našao da je pobijano rješenje tuženog organa pravilno i zakonito, a navodi tužbe tužitelja u cijelosti neutemeljeni, pa je valjalo odlučiti kao u izreci presude, uz primjenu odredbi iz članka 28. stavak 1. i članka 36. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima, jer osporenim rješenjem tuženog organa nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora na ime sastava tužbe u iznosu od 1.120,00 KM, odbijen je na temelju članka 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa člankom 386. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15).

Zahtjev zainteresiranog lica za naknadu troškova upravnog spora ovaj sud je odbacio kao preuranjen. Naime, kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj upravnoj stvari u smislu člana 55. navedenog Zakona, sukladno primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku , kojim je uređen parnični postupak, konkretno, odredba člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, kojim je propisano, da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa se u konkretnoj stvari neće odlučivati o troškovima upravnog spora, već će se o istim odlučiti kada se konačno odluči o zahtjevu stranke u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu analognom primjenom članka 397. stavak 3. Zakona o parničnom postupku.

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(čl. 40. Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar
Slađana Dujo

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić